

ПЪРВЕСКИНЯ

Маринъ измъкна отъ руклата едно кжсо, по-гладко и по-тънко дърво и, колкото да не е съ голи ржце, мушна го подъ мишницата си. Двамата съ Ерофима тѣ излѣзоха отъ чифлика. Всѣки държеше въ ржцетѣ си по коматъ хлѣбъ, който Галунка имъ бѣше дала, и, както вървѣха, поотчупваха си и ядѣха.

Сърдити бѣха и двамата — Василъ ги изпращаше да търсятъ една телица. Тя скоро щѣше да се тели и снощи, като си дойдоха говедата, нея я нѣмаше. Говедарѣтъ, какъвто си бѣше смахнатъ и слабоуменъ, вика, вика, но нищо не можа да му се разбере — ниде е телицата, ни какво е станало съ нея. Маринъ и Ерофимъ се ядосваха не само че ги караха да вършатъ работа, която не бѣше тѣхна (говедарѣтъ бѣше изгубилъ телицата, той трѣбваше да си я намѣри), но имъ бѣше мжчно, че Василъ рано-рано дойде въ дама, нахвърли се отгоре имъ, нахока ги, наскърби ги.

— Какво стоите, какво се потривате? — бѣше се развикалъ той. — Вървете да търсите телицата. И да не се връщате, докато не я намѣрите. Хайде, тръгвайте!